

VII) Derefter vedtager et kvalificeret flertal i Ministerrådet forslaget inklusive ændringsforslag, idet Danmark er imod.«

Svar:

I henhold til den gældende Rom-traktat kan Kommissionen »så længe, Rådet ikke har truffet afgørelse, ændre sit oprindelige forslag«. Det følger af traktaten, at såvel det oprindelige forslag som et eller flere senere ændrede forslag vedtages med det i den pågældende hjemmelsbestemmelse i Rom-traktaten krævede flertal (i det i spørgsmål 36 nævnte tilfælde: kvalificeret flertal).

I det beskrevne eksempel kan Kommissionens ændrede forslag således på tilsvarende måde som Kommissionens oprindelige forslag vedtages af Ministerrådet med kvalificeret flertal.

Det tilføjes, at det fremlagte forslag til artikel 100 a netop indebærer forslag om, at Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal.

Ovennævnte konklusion er således en konsekvens af den foreslåede artikel 100 a og ikke af den foreslåede samarbejdsprocedure med Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet vil såvel under de gældende regler som under den foreslåede samarbejdsprocedure kunne opfordre Kommissionen til at ændre sit forslag. Den foreslåede samarbejdsprocedure giver *ikke* Europa-Parlamentet yderligere midler i hænde i forhold til de gældende regler for at påvirke Kommissionen til at ændre sit forslag.

I de tilfælde, hvor Danmark stemmer imod et forslag som følge af hensyn omhandlet i traktatens artikel 36 (sundhed m.v.), arbejdsmiljø eller det ydre miljø, er det en konsekvens af den foreslåede artikel 100 a, at Danmark kan indføre nationale bestemmelser til varetagelse af de nævnte interesser. Det forhold, at en retsakt kan vedtages imod Danmarks stemme, forhindrer derfor *ikke* Danmark i at forfølge de nævnte formål.

Udenrigsministeriet

Den 14. januar 1986

Spørgsmål 37 af 13. januar 1986:

»Hvilke muligheder har Danmark for efter 1. januar 1992 at fastholde restriktionerne på

grænsehandelen og dermed grundlaget for den nuværende afgiftspolitik?«

Svar:

Situationen vedrørende den danske undtagelse fra EF's rejsegodsbestemmelser ændres ikke ved gennemførelse af de foreslåede traktatændringer.

Som det fremgår af teksten vedrørende det indre marked, fastholdes enstemmighedskravet i artikel 99, som er den artikel i traktaten, der vedrører omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter.

Den nuværende danske undtagelsesordning (todøgnsreglen) fra EF's rejsegodsbestemmelser har blandt andet hjemmel i denne artikel. Yderligere forlængelser må derfor også ske med hjemmel i artikel 99 og derfor kræve enstemmig vedtagelse i Rådet.

Det forhold, at spørgsmål vedrørende afgifter og indirekte skatter ikke er omfattet af den overgang fra enstemighed til kvalificeret flertal, som kommer til udtryk i den foreslåede artikel 100 a, indebærer en erkendelse blandt medlemslandene om, at de afgiftsmæssige interesser er af en sådan rækkevidde, at afstemning med kvalificeret flertal ikke kan komme på tale på dette område.

Netop denne erkendelse må ventes at spille ind i de overvejelser, som Kommissionen og de øvrige medlemslande kommer til at stå overfor ved en eventuel forlængelse af den danske undtagelsesordning fra EF's rejsegodsbestemmelser. Danmark vil under en sådan forhandling netop kunne henvise til, at bibeholdelse af enstemmighedskravet i artikel 99 er udtryk for en anerkendelse af afgiftssagens vigtighed for de enkelte medlemslande.

Med hensyn til det i artikel 1 omtalte tidspunkt, nemlig den 31. december 1992, er det udtryk for en politisk målsætning blandt medlemslandene. Det er under forhandlingerne fra dansk side gjort klart, at Danmark ikke føler sig forpligtet af denne målsætning i tilfælde, hvor væsentlige danske interesser berøres. Dette er klart tilfældet vedrørende den danske undtagelse fra EF's rejsegodsbestemmelser, hvis begrundelse er nødvendigheden af høje afgiftssatser i Danmark, blandt andet af hensyn til den danske skatstruktur og de offentlige finanser.

Den retlige situation for en forlængelse af den danske undtagelse er således uændret